Raport z ćwiczenia NUM1 numeryczne przybliżenie pochodnej funkcji

Bartosz Satoła

15.10.2024

Contents

1	Cel ćwiczenia	2
2	Opis ćwiczenia	2
3	Wstęp teoretyczny	2
4	Omówienie wyników	2
5	Wnioski	4

1 Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia było zbadanie błędu przybliżenia numerycznego pochodnej funkcji $f(x) = \sin(x^3)$, stosując dwie różne metody. Wyniki zostały porównane z dokładną wartością pochodnej (wyliczonej z odpowiednich wzorów używanych w analizie matematycznej) w celu oceny dokładności obu metod w zależności od kroku h.

2 Opis ćwiczenia

W ramach ćwiczenia zaimplementowano funkcje obliczające numerycznie pochodne funkcji $f(x) = \sin(x^3)$ dla zmiennych typu float oraz double, z wykorzystaniem dwóch metod:

- Metody różnic w przód,
- Metody różnic centralnych.

Dla obu metod obliczono błędy bezwzględne przybliżeń pochodnej w punkcie x=0.2, przy różnych krokach h, których wartości zostały rozłożone logarytmicznie. Wyniki zapisano do plików CSV, a następnie wygenerowano wykresy błędów przybliżenia w zależności od h.

3 Wstęp teoretyczny

Pochodna funkcji f(x) może być przybliżona numerycznie na kilka sposobów. Dwie z najczęściej używanych metod to:

• Metoda różnic w przód polegająca na przybliżeniu pochodnej w punkcie x poprzez wartość funkcji w punkcie x+h:

$$f'(x) \approx \frac{f(x+h) - f(x)}{h}$$

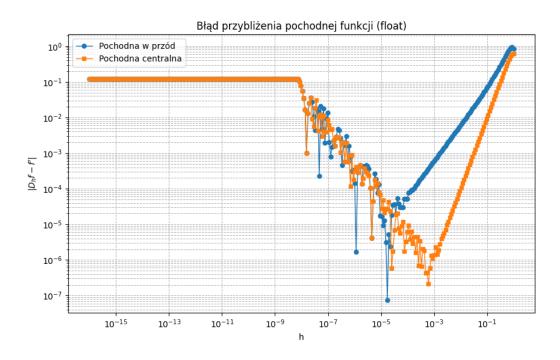
• Metoda różnic centralnych korzystająca z wartości funkcji w punktach x + h oraz x - h, oferująca lepsze przybliżenie:

$$f'(x) \approx \frac{f(x+h) - f(x-h)}{2h}$$

Teoretycznie metoda różnic centralnych powinna być dokładniejsza niż metoda różnic w przód, co oznacza, że błąd przybliżenia w tej metodzie powinien być mniejszy przy tym samym h.

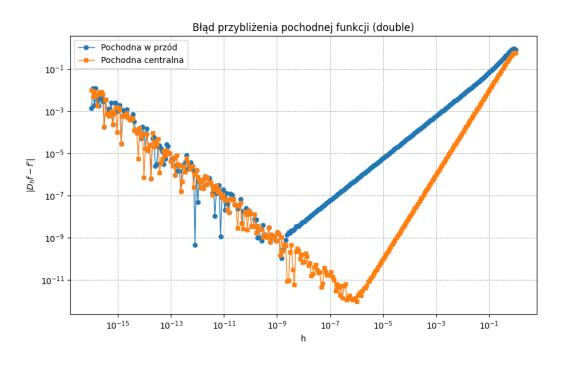
4 Omówienie wyników

Poniżej zamieszczono dwa wykresy przedstawiające błąd numerycznego przybliżenia pochodnej dla typów zmiennych float oraz double wykonane przy pomocy matplotlib. Oczekujemy, że metoda różnic centralnych zapewni dokładniejsze wyniki dla większych kroków h, a błąd będzie malał wraz ze zmniejszaniem h, dopóki błędy numeryczne wynikające z ograniczonej precyzji obliczeń nie zaczną dominować.

Wykres 1: Błąd przybliżenia pochodnej dla zmiennej float.

Na wykresie 1 widać, że dla zmiennej typu float, metoda różnic centralnych daje mniejsze błędy niż metoda różnic w przód, szczególnie dla większych kroków h. Jednakże przy bardzo małych wartościach h, błąd numeryczny zaczyna rosnąć z powodu ograniczeń precyzji obliczeń.

Wykres 2: Błąd przybliżenia pochodnej dla zmiennej double.

Na wykresie 2 dla zmiennej typu double, błędy są mniejsze niż dla typu float, co

wynika z wyższej precyzji obliczeń. W obu przypadkach metoda różnic centralnych oferuje lepsze przybliżenie, ale również tutaj dla bardzo małych wartości h błąd numeryczny zaczyna rosnąć.

5 Wnioski

Na podstawie przeprowadzonych obliczeń można stwierdzić, że:

- Metoda różnic centralnych jest dokładniejsza niż metoda różnic w przód (zwłaszcza dla większych kroków h).
- Wraz ze zmniejszaniem kroku h błąd początkowo maleje. Jednak po przekroczeniu pewnej granicy rośnie z powodu ograniczeń precyzji obliczeń, szczególnie dla zmiennych typu float.
- ullet Zmienna typu double oferuje większą dokładność numeryczną, co pozwala na uzyskanie lepszych wyników przy mniejszych krokach h.